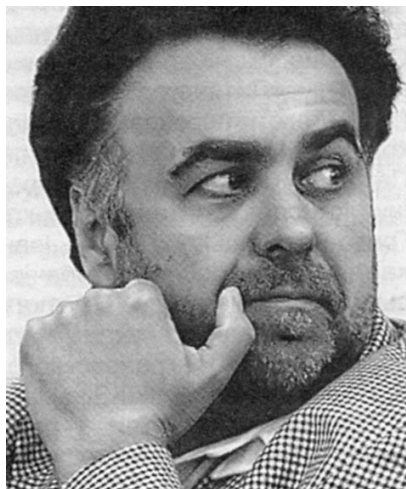

ЛАНЮК Юрій Євгенович (07. 06. 1957, Львів) — віолончеліст, композитор, педагог. Заслужений діяч мистецтв України (2008), засл. діяч культури Польщі (2014). Національна премія України імені Т. Шевченка (2005). Премії ім. Л. Ревуцького (1990), Б. Лятошинського (2001), С. Людкевича (2002). Лауреат конкурсу віолончелістів ім. М. Лисенка (Київ, 1979, 1-а премія). Член НСКУ (1987; від 1999 — чл. правління). Закін. Львів. консерваторію (1980, кл. віолончелі Є. Шпіцера; 1985, композиції — Д. Задора) та аспірантуру при Київ. консерваторії (1982; кл. В. Червова). Відтоді працює у Львів. муз. академії: від 1992 — доцент, від 2003 — професор кафедри струнно-смічк. інструментів та композиції. Виступає як соліст та у складі камер. ансамблів. Працює переважно у камер. вокал.-інструм. жанрах. Організатор і співзасн. муз. фестивалів «Контрасти» (Львів), «Оksamитова куртина» (Краків, Львів). «Диптих» Л. для віолончелі і фортепіано виконувався як обов'язк. твір на Респ. конкурсі віолончелістів ім. М. Лисенка (Київ, 1988). Твори Л. звучать у концертах у Білорусі, Польщі, Чехії, Словаччині, Росії, Молдові, Німеч-

чині, Канаді, США, Австрії. Має записи на компакт-дисках (Польща, Швейцарія).

Основні твори

для скрипки, хору та симф. оркестру – «Палімпсести» на біблійні тексти (давньогрец. мовою) і В. Стуса (1998–99); для скрипки, хору та струнних – «Благовіщення» (2005), «Музика для 21 інструменту» («Камерна музика для струнних, фортепіано, клавесину та ударних», 1975, 1988); для сопрано, баритона та симф. оркестру – «Музика для споминів, нових притч та проповідей» (сл. Н. Парри, перекл. Б. Бойчука, 1997); для сопрано, скрипки та фортепіано – «Диптих» (2011); для мецо-сопрано, фортепіано (клавесина), челести та струнних – «Пісні потойбіч людей» (обидва – сл. П. Целана, 2004); для віолончелі соло – Соната (2012); для камер. ансамблю – «...Вузли життя, немов вузли пташиних летів...» (сл. Б.-І. Антонича, 2001); для фортепіано, удар. інструментів та струн. оркестру – «Тангопак» (2001); для сопрано, баритона, дит., мішаного хорів, великого симф. оркестру та електроніки – ораторія «Скорбна мати» (сл. П. Тичини, 2008); Диптих на канон. молитовні тексти (2010).

Рекомендована література

1. Зінків І. Не пориваючи з традиціями // КіЖ. 1990, 11 лют.;
2. Сюта Б. Камерна музика молодих // Там само. 1992, 24 жовт.;
3. Павлишин С. Музика двадцятого століття. Л., 2005;
4. Сидоренко Л. Рецепції галицької вокальної елегантності у камерно-вокальних творах Юрія Ланюка // Сміслові засади муз. творчості: Наук. вісн. Нац. муз. академії України. К., 2006. Вип. 59.

В. С. Грабовський

Бібліографічний опис:

Ланюк Юрій Євгенович / В. С. Грабовський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53208>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).